

4. Чернявська Т. П. Управління інтуїцією: ресурс успішності лідерів бізнесу. *Теорія і практика управління соціальними системами: філософія, психологія, педагогіка, соціологія*, 2010. № 3. С. 91–97.

5. Юр'єва І. А. Особливості психолого-педагогічної підготовки жінки-керівника до адміністративної діяльності. *Теорія і практика управління соціальними системами : філософія, психологія, педагогіка, соціологія*, 2008. № 1. С. 86–91.

Олена Ковальчук,
здобувачка 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник:
Лілія Ребуха,
доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

КОМУНІКАЦІЇ ТА КОМУНІКАТИВНА УПРАВЛІНСЬКА СТРАТЕГІЯ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Неможливо переоцінити важливість комунікацій в управлінні. Майже все, що роблять керівники задля досягнення цілей освітньої організації, потребує ефективної комунікації. Комунікація представляє собою складний процес, що складається з безлічі послідовних етапів, процедур та дій особи. Щоб цей процес був успішним та індивіди досягли повного розуміння, а відтак ефективно зреалізувалося управлінське рішення, необхідний злагоджений комунікативний механізм [1, с. 301].

Управління є засобом вирішення різнобічних освітніх завдань, а управлінська діяльність завжди комунікативна за своєю суттю. Це інструмент, який допомагає регулювати професійну діяльність як педагогів, так і вихованців. Саме управління представляє складну соціальну проблему, яку

вивчають у тісній взаємодії з управлінською практикою різні науки, що працюють у межах певних наукових постулатів, концепцій та ін.

Нині науковці [1–4] виокремлюють два типи регулятивних процесів: один позначається як організаційний, що спрямований на підтримання встановленого порядку, другий – соціально-управлінський, який пов'язаний із проблемами зміни соціального порядку.

Незалежно від того, до якого типу належить та чи інша освітня організація, важливою умовою її існування є координація спільної діяльності людей, що входять до неї для досягнення певних освітніх цілей. Проблема управління людьми в практиці управління зводиться до вироблення та застосування конкретних дій щодо відбору та розстановки кадрів, їх стимулювання, навчання та ін., які здійснюються за схемами, що включають правила поведінки людей у різних ситуаціях.

В організації вкрай важлива налагоджена система прийому, передачі та переробки інформації, що постійно надходить. Щоб управлінські рішення були ефективними, необхідно адекватно застосовувати комунікативні стратегії, які значно впливають на функціональність керування закладом освіти [3, с. 116].

У самій загальній формі стратегія постає як послідовність кроків, де для кожної ланки характерно: наявність стратегічної проблеми (ситуації), її аналіз та постановка стосовно неї мети; конструювання (послідовна побудова конструкції) як спосіб та конструкція як засіб перетворення ситуації; визначення пріоритетних положень, відповідно до яких здійснюється зміна ситуації.

Це можуть бути постулати, аксіоми, норми, правила та принципи у складі цих положень, які є дієво-функціональні (за своєю функцією у структурі стратегії) в межах даної стратегії.

Таким чином, комунікативну стратегію ми визначаємо як частину комунікативно-управлінської поведінки чи комунікативної взаємодії, в якій низка різних вербальних та невербальних засобів використовується завжди для досягнення певної комунікативної мети. Комунікативна стратегія охоплює всю сферу комунікативних взаємодій в організації, коли потрібно досягти ефективних результатів.

Список використаної літератури

1. Попович Н. Аргументативні аспекти стратегій комунікативної взаємодії. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*, 2012. №1. С. 303–311.

2. Ребуха Л. З., Мазурик Н. Ю. Педагогічні умови формування управлінської комунікативної толерантності у майбутніх фахівців закладів освіти. *Інновації в освіті: перспективи розвитку: матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції*. Тернопіль: ЗУНУ, 2021. С. 193 – 195.

3. Редько С. Комунікативна компетентність як основа успішної управлінської діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу. *Педагогічний процес: теорія і практика*, 2017. №3. С. 116–122.

4. Саннікова С.Б. Управлінське спілкування та його значення в діяльності керівника. Житомир: ЖДТУ, 2017. URL: <http://eztuir.ztu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5592/21.pdf?sequence=1>

Lui Han,

PhD degree student of West Ukrainian National University,
Yunnan Minzu University, China

MAIN MANAGEMENT ACTIVITIES OF TEACHING INSTITUTIONS IN DISTANCE LEARNING

The study emphasizes that although learners are in the ubiquitous learning environment where educational activities occur anytime and anywhere, they are still inseparable from school education. Because learning is not only a process of information input, but also a process of experience acquisition and reflection. For